

Dokumentaristický seminář KDT v LS 2022/23

každé úterý v zimním semestru 16:30-18:55 v učebně 217 a současně online přes Teams na odkazu:

https://teams.microsoft.com/l/meetup-join/19%3ameeting_NzUxZDUxZjMtNjIzNy00YTkwLTkyZGQtMDdjYzkwNTYzNDBi%40thread.v2/0?context=%7b%22Tid%22%3a%223b0d7367-6f74-45ec-b99b-d962ddfc18d1%22%2c%22Oid%22%3a%2285477ef6-5d83-4a92-bf8d-a5b272862060%22%7d

(střídají se v něm zajímaví dokumentaristé, kteří promítnou svůj film nebo pásmo ukázek ze své tvorby – hosta představí v dialogu současní pedagogové, doktorandi či absolventi KDT)

účast studentů všech ročníků KDT je povinná

14. 2. **schůze katedry: představení letního semestru 2022/23**

21. 2. Alice Růžičková – Jana Počtová: Šťastně až na věky (2022, 98')

28. 2. Tomáš Bojar – Tomáš Krupa: Musíme přežít: Fukušima! (2022, 12') + Dobrá smrt (2018, 52')

7. 3. Viola Ježková – Linda Kallistová Jablonská: Opouštět Počátky (2021, 97')

14. 3. Tereza Reichová – Barbora Chalupová a Ivana Pauerová Miloševič: V exekuci (2x 40')

21. 3. Petr Kubica – Viktor Portel: Vyšetřovatel (2022, 73') + producentka Hana Blaha Šilarová

28. 3. Alice Růžičková – Jana Ševčíková: Ti, kteří tancují ve tmě (2022, 77') + střihačka Lucie Haladová, autor hudby Alan Vitouš

4. 4. Lukáš Kokeš – Matt Sarnecki: Kuciak: Vražda novináře (2022, 102') + producentka Jitka Kotrlová

11. 4. Martin Mareček – Veronika Lišková: Návštěvníci (2022, 83')

18. 4. Honza Šípek – Lucie Králová: KaprKód (2022, 91') – film je dokumentární opera koncipovaná pro kino s pětikanálovým zvukem, proto si film pustíme v Projekci FAMU (on-line bude až debata po filmu v učebně KDT 217)

Anotace filmů:

14. 2. **schůze katedry: představení letního semestru 2022/23**

21. 2. **Alice Růžičková – Jana Počtová: Šťastně až na věky (2022, 98')**

Jana Počtová (*1980, Praha) absolvovala Katedru dokumentární tvorby na FAMU. Spolupracovala s nadací Člověk v tísni, na projektu o dcerách politických vězňů Dcery 50. let a dlouhodobě pracovala na projektu Česko-německého fondu budoucnosti Živá paměť pro německou vládu, kde sbírala výpovědi lidí nuceně nasazených za 2. světové války a lidí, kteří přežili koncentrační tábory. S Českou televizí spolupracovala např. na cyklech: Příběhy slavných, Cestománie, Na cestě, Generace 0, Vesnicopis, autorsky i režijně připravila 13dílný cyklus Filantrop, a další. Z její vlastní autorské tvorby je možné jmenovat např. filmy Eshq (portrét 4 afghánských žen, týkající se tématu lásky, partnerských vztahů, kulturních odlišností). Velkého ohlasu došel její celovečerní dokumentární film Generace Singles (2011), kde reflektovala svobodné a nezávislé lidi, kteří nemají potřebu se realizovat v páru. V roce 2017 byl do kin uveden její celovečerní dokumentární film Nerodič, který reflektuje rodičovství a partnerství dneška. Šťastně až na věky (2023) uzavírá pomyslnou trilogii dokumentárních filmů věnujících se vztahům. Ve svých dokumentech se ale věnuje i řadě jiných témat. V roce 2020 natočila úspěšný dokument K2 vlastní cestou, který získal řadu mezinárodních ocenění a v roce 2022 ve spolupráci s ČT vzniklo Tornádo – rok poté, ve kterém sledovala, co lidé dělali těsně před ničivým tornádem, které zasáhlo Hodonínsko v roce 2021, ale také během něj i bezprostředně po něm.

Anotace filmu „Šťastně až na věky“: Snímek představuje sondu do současných podob alternativních modelů partnerských vztahů. Polyamorie, otevřené manželství či dlouhodobý milenecký poměr pro mnohé z protagonistů*ek představují naplňující životní styl, zároveň se však stále musí vyrovnávat s nepochopením společnosti nebo konflikty uvnitř vztahů. Režisérka sleduje vývoj vztahů protagonistů*ek napříč několika léty a v intimních rozhovorech ohledává radosti, strasti i nejistoty, které nezvyklé podoby lásky přináší, a odhaluje tak potřebu redefinice toho, co v dnešní době znamená partnerství. Více na

https://www.irozhlas.cz/kultura/film/recenze-film-dokument-stastne-az-na-veky-jana-poctova-vztahy_2302160926_bko a <https://magazin.aktualne.cz/poctova-z-polyamorie-se-muze-stat-bezna-vec-predmanzelsky-se/r~389d83e2999a11edbe29ac1f6b220ee8/>

28. 2. **Tomáš Bojar – Tomáš Krupa: Musíme přežít: Fukušima! (2022, 13') + Dobrá smrt (2018, 83')**

Tomáš Krupa (*1983, Žilina) producent a režisér, držitel národní filmové ceny Slnko v sieti 2020 udeľovanej Slovenskou Filmovou a Televíznou Akadémiou SFTA za dokumentárny film DOBRÁ SMRŤ, ktorý vznikol v slovensko-francúzsko-rakúsko-českej koprodukcii. Film sa premietal na filmových festivaloch po celom svete a získal niekoľko filmových ocenení. V roku 2009 absolvoval Filmovú dokumentárnu tvorbu na Akadémii umení v Banskej Bystrici v ateliéri doc. Olgy Sommerovej. Debutoval dlhometrážnym dokumentárnym filmom ABSOLVENTI: Sloboda nie je zadarmo (2012). V roku 2013 založil vlastnú filmovú produkčnú spoločnosť HAILSTONE so zameraním na produkciu nezávislých dokumentárnych a hraných filmov. V roku 2020 bol vybraný medzi 18 talentov v programe Emerging Producers prezentovanom na MFF Ji.hlava a MFF Berlinale. V súčasnosti pripravuje dokumentárny projekt MUSÍME PREŽIŤ o vplyvoch klimatických zmien na životy ľudí v rôznych kútoch sveta.

Anotace filmu „Musíme přežít: Fukušima!“: Naoto Matsumara je jediný stálý obyvatel v okolí jaderné elektrárny Fukušima, kde v roce 2011 došlo k závažné jaderné havárii. Matsumara zůstal a svůj čas v zóně věnuje péči o opuštěná zvířata. Observační dokument je zamyšlením nad katastrofami lidmi stvořených technologií, nad ekologickou krizí a jejími následky. Film je součástí dokumentárního projektu *We Have to Survive*, jehož cílem je upozornit na současné a budoucí dopady klimatické nouze. „*Takové je lidstvo. Všichni souhlasí, dokud mají pohodlí. Pokud nastanou zlé časy, nikdo nespolupracuje. A tak to s námi dopadne.*“ — Naoto Matsumara

Anotace filmu „Dobrá smrt“: Musela se dívat, jak její matka umírá na tehdy nediodagnostikovatelnou svalovou dystrofií. I tělo dvaasedmdesátileté Janette ochabuje, nemoc rychle postupuje. Rozhodla se, že na rozdíl od matky ze světa odejde důstojně. Ovšem Velká Británie jí legální možnost „dobré smrti“ nenabízí. Pro eutanazii si musí dojet do Švýcarska. S vnitřním klidem organizuje svůj odchod, zatímco Janettini blízcí prožívají emocionální bouři – především její syn, který rovněž trpí dystrofií. Vztahové drama se stupňuje s blížící se smrtí. Režisér Tomáš Krupa využil k vyprávění stylizované prvky hraného filmu, které pocit autenticity ještě umocňují. Dokumentární portrét dvaasedmdesátileté Britky odhodlané podstoupit eutanazii je dojemnou kronikou vyrovnání se se smrtí i názorově otevřeným zamyšlením nad „správným“ umíráním. Tomáš Krupa film režiruje s mimořádnou pokorou a pochopením jak pro ty, kdo se rozhodli odejít, tak pro ty, kdo zůstávají. Více na <https://www.filmovyprehled.cz/cs/film/401966/dobra-smrt> a <https://hailstone.sk/documentary/dobra-smrt>

7. 3. **Viola Ježková – Linda Kallistová Jablonská: Opouštět Počátky (2021, 97')**

Linda Kallistová Jablonská (*1979, Praha) absolvovala obor dokumentární tvorba na FAMU v roce 2006 filmem Kupředu levá, kupředu pravá o mladých politicích, který byl uveden v kinech a získal Cenu diváků na MFDF Jihlava 2006, ocenění nejlepší dokumentární film FAMUfest 2006 a cenu kritiků Kristián na Febiofestu 2007. Její film Vítejte v KLDŘ! zvítězil v diváckém hlasování na festivalu Jeden svět 2009 v Brně a získal nominaci na Českého lva 2009 v kategorii dokumentárních filmů. Dokument Pozemšťané, koho budete volit? natočený se štábem mentálně handicapovaných filmařů získal na Mezinárodním festivalu dokumentárních filmů Jihlava 2010 Cenu diváků. Během studia pracovala pro produkční společnost Febio jako režisérka pořadů Cestománie, Zpověď, Festivalové vteřiny Febiofestu a 12 odvážných. Spolupracuje s ČT jako režisérka

dokumentárních filmů a publicistických cyklů. Během natáčení seriálu Čtyři v tom se jí v září 2012 narodila dcera Johanka. Od té doby se jí narodily další tři děti a v cyklu Český žurnál natočila film V nejlepší zájmu dítěte (2016). V roce 2020 dokončila dokument Psí láska o musherce Janě, která se rozhodne překonat náročný 1200 km dlouhý závod psích spřežení Finnmarksløpet. Také spoluzaložila platformu Dobrý start a momentálně dokončila pět dílů z cyklu Plné hnízdo o pěstounských rodinách.

Anotace filmu „Opouštět Počátky“: Na jaké startovní čáře stojí Pavla, Denisa, Adéla a Kristýna, když na prahu dospělosti opouští výchovný ústav v Počátkách? Bude se jim dařit jako dětem, které do života vstupují s funkční rodinou za zády? Samy poznají, jaké to je, organizovat si svůj vlastní čas, který náhle není dán řádem výchovného ústavu. Budou se učit hledat a vybírat práci, která jim není přidělena. Budou se muset naučit hospodařit s prostředky své domácnosti, kdy najednou samy organizují její chod. Přitom každá z nich je jiná. Kristýna vyrůstala v adoptivní rodině, přesto touží poznat své biologické rodiče a nezdráhá se k tomu využít i televizní reality show. Sestry Pavla a Denisa kdysi samy vyhledaly odbor sociální péče, aby unikly z neutěšené domácnosti, a teď je na nich, aby se vlastními silami dostaly z exekuční pasti a nástrah dospělého života. Adéla překvapivě chápe svoji matku, která péči o ni a bratra kdysi nedokázala zvládnout. Přesto – či právě proto – je připravena jí odpustit a jednou provždy zacetit příbuzenskou trhlínu, aby ona sama mohla mít úplné rodinné zázemí. Dokument klade závažnou otázku: Nakolik jsou výchovné ústavy schopny nachystat své svěřenkyne či svěřence na život ve společnosti, nakolik je rodina nenahraditelná v předávání návyků, které si děti odnášejí do dospělého života? – To zásadní však teprve nastane: Jsou dívky připraveny se stát matkami a nevystavit své děti tomu, čemu kdysi musely čelit ony samy? Více na <https://www.dokrevue.cz/clanky/opoustet-pocatky>

14. 3. **Tereza Reichová – Barbora Chalupová a Ivana Pauerová Miloševič: V exekuci (2x 40')**

Barbora Chalupová (*1993, Praha) vystudovala obor Dokumentární tvorba na FAMU. Její tvorba začala studentským filmem Ďakujem ti melónik (2014), který byl vybrán do užšího výběru na Cenách Magnesia za nejlepší studentský film a dále pak uveden na festivalu krátkých filmů iShorts vol. 6 či Edinburgh International Film Festival. Následující snímek Do zbraně (2016) byl nominován na Cenu Pavla Kouteckého a objevil se v soutěžních sekcích festivalu jako Jeden Svět nebo MFDF Ji.hlava. Jejím dalším dílem je Teorie rovnosti (2017), ve kterém režisérka mapovala stav současné debaty o vyrovnaném postavení žen a mužů v České republice. Film byl uveden v rámci cyklu Český žurnál. Její experimentální snímek Na okraji (2018), který byl zařazen do užšího výběru na cenu za nejlepší studentský film v rámci Ceny Magnesia, se zabývá plochozemským hnutím v ČR. Poté představila svůj autorský dokumentární film Reality, který reflektuje aktuální krizi bydlení. Premiéra snímku se uskutečnila v rámci programu festivalu Jeden svět 2019. V roce 2020 získala Českého lva a Cenu české filmové kritiky za snímek V síti, který se zároveň stal nejúspěšnějším českým dokumentem v historii. V roce 2021 dokončila po třech letech natáčení filmu Zákon lásky.

Ivana Pauerová Miloševič (*1976, Sarajevo, Bosna a Hercegovina) vystudovala Fakulta humanitních studií Univerzity Karlovy a dokumentární tvorbu na FAMU. Mezi lety 2003 a 2012 vedla Ex Oriente Film workshop a East European Forum při Institutu dokumentárního filmu, na jehož založení se podílela. Natočila např. dokumenty Nikdy nebylo líp, Dámy v bílém, Z lásky nenávisť 3 – domácí násilí na seniorech, Svéráz českého rybolovu, Děti státu či Věčný úsměv Dany Němcové. S Českou televizí spolupracovala jako vedoucí projektů a dramaturgyně dokumentárních filmů a cyklů (Čtyři v tom, Psí láska, Universum Brdečka, DK, Šmejdi, Dobrodružství archeologie, Dokolakolem, Generation What).

Anotace cyklu „V exekuci“: Alarmující a doposud skrytý pohled na fungování obchodu s dluhy. Šestidílná dokumentární detektivka rozkrývá systém “dluhového labyrintu” a na příbězích čtyř hrdinů Aleny, Jany, Zory a Karla odhaluje absurdity systému, které jim komplikují hledání řešení k jejich oddlužení. I přes všechny překážky ukazuje, že z dluhové pasti, ve které se nachází téměř desetina dospělých občanů České republiky, lze najít cestu ven.

Anotace dílu 1/6 „Jak vznikají dluhy“: Dnešní svět se točí kolem peněz. Co se stane, když peníze nemáte? Vezmete si půjčku v bance. A co když vám banka, protože vás vyhodnotí jako rizikového klienta, nepůjčí? Mnoho lidí se v takové situaci obrátí na nebankovní finanční společnosti. Ty působí na první pohled prakticky

a flexibilně. Půjčku poskytnou rychle, dokonce vám peníze přivezou až domů. I přes regulaci nebankovních půjček stále existuje řada subjektů, které nejenže půjčují za likvidačních podmínek, ale mnohdy půjčují i těm, kterým ze zákona půjčovat nesmí. Dva z hrdinů seriálu se pokusí si takovou půjčku sjednat. Bude nebankovní společnosti zájmat, jestli Zora a Karel jsou úvěru schopni? Půjčí, anebo jim nepůjčí peníze? A jak velký násobek půjčené částky budou muset naši hrdinové vrátit? Jak snadno se mohly z desetitisícových úvěrů stát statisícové dluhy?

Anotace dílu 2/6 „Jak se vymáhají dluhy“: Jaké metody používají nebankovní úvěrové společnosti, aby si jejich klienti sjednali nové půjčky? Sledujeme obchodní zástupkyni takové společnosti, jak při výběru splátky staré půjčky nabídne půjčku novou. A jak se vstřícné chování ke klientovi změní, když se dlužník zpozdí na splátkách? Jak hlasitě a jakými metodami se začnou věřitelé o své peníze hlásit? Jak funguje oddělení pohledávek takové vysoce rizikové nebankovní společnosti poskytující rychlé půjčky? Jaké jsou metodické pokyny pro call centra, která neplatící klienty „upomínají“? Co všechno předchází okamžiku, kdy vám u dveří zazvoní exekutor? Proč dluhy u dvou věřitelů vymáhají čtyři různí exekutoři prostřednictvím 14 exekucí? Jak tato praxe diskvalifikuje lidi, kteří se ocitli v exekuci, od získání legálního zaměstnání?

21. 3. Petr Kubica – Viktor Portel: Vyšetřovatel (2022, 73') + producentka Hana Blaha Šilarová

Viktor Portel (*1989, Praha) absolvent Katedry dokumentární tvorby FAMU v roce 2012 vyhrál soutěž o nejlepší spot organizace Člověk v tísni a festivalu Jeden svět. V roce 2013 získal 1. cenu Czech Press Photo v kategorii Online aktualita a reportáž za svůj film Srdce Havel. Pro ČT režíroval filmy Radokova trojská válka (2013) a Josef Tošovský: Pilíř stability z cyklu Expremiéři (2014). Jako režisér dokumentárních filmů a vedoucí dokumentačního oddělení Post Bellum o.p.s., kde plní roli producenta a dramaturga audiovizuálního obsahu tvořeného pod značkou Paměť národa. Z poslední doby jde například o výstavu Paměť národa (2018) v podzemí bývalého Stalinova pomníku, instalace Trabi (Signal festival 2019) či projekce Paměť národa: 1989 uvedené k 30. výročí sametové revoluce na Národní třídě. Jako školitel se snaží pomáhat v rozjezdu dokumentačních projektů v místech, kde vzpomínání není tak snadné jako u nás (Rusko, Barma, Kuba). Je autorem námětu a režisérem velké části dílů televizního cyklu Příběhy 20. století (například epizody: Agent Vian, Moje StB, Ponížení, Vyvlastnění, Studenti, Mlátičky, Vydírání, Osvobození?, Není kam se vrátit a další).

Hana Blaha Šilarová (*1989) vystudovala produkci na FAMU a Filmová studia na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Je producentkou ve společnosti Frame Films. Produkovala VR film Tmání (režie Ondřej Moravec, premiéra MFF Benátky), dokument Vyšetřovatel (režie Viktor Portel), dále filmy Sovětský člověk (režie Ivo Briedis, lotyšsko-litevsko-česká koprodukce, spolu s Jitkou Kotrlovou), Skutok sa stal (režie Barbora Berezňáková; slovensko-česká koprodukce) a Budovatelé říše (režie Andran Abramjan, snímek vyhrál Cenu Pavla Kouteckého 2019). Působí jako selektorka pro trh East Silver Market a pro dokumentární sekci při MFF Karlovy Vary.

Anotace filmu „Vyšetřovatel“: Český vyšetřovatel Vladimír Dzuro v roce 1997 dopadl prvního válečného zločince konfliktu v bývalé Jugoslávii, postavil ho před Mezinárodní trestní tribunál a po nejistém přešlapování světového společenství tak uvedl celé „soukolí spravedlnosti“ do pohybu. Vyšetřováním válečných zločinů strávil deset let svého života, během kterých systematicky odhaloval nejtemnější momenty války. Takové příběhy uvíznou hluboko v paměti a teď se za nimi Vladimír Dzuro po dvaceti pěti letech vrací. Přijíždí na nejdůležitější místa svého vyšetřování v Chorvatsku, Srbsku a Bosně a Hercegovině. Spolu s ním nasloucháme fragmentům dávných příběhů a potkáváme klíčové osoby a svědky z jeho případů. On odjel a oni zůstali. A v jejich hlasech nezní jen bolestná vzpomínka na traumata války, ale i rozčarování. Všichni jako by čekali od mezinárodního zásahu víc. Jak se dá žít s dávnými démony? Měla a má spravedlnost vnesená zvnějšku význam a smysl? Film byl vyroben v produkci společnosti Frame Films, v koprodukci s Českou televizí, společnostmi Restart, Hrvatska Radiotelevizija, Al Jazeera Balkans a Post Bellum. Film byl inspirován bestsellerem Vladimíra Dzuro Vyšetřovatel – Démoni balkánské války a světská spravedlnost (Grada, 2017 and Potomac Books 2019). Více na <https://www.dokrevue.cz/clanky/nejde-mi-o-vzpominani-ale-o-reflexi>

28. 3. Alice Růžičková – Jana Ševčíková: *Ti, kteří tancují ve tmě* (2022, 77') + střihačka Lucie Haladová, autor hudby Alan Vitouš

Jana Ševčíková (*1953, Praha) absolvovala Střední průmyslovou školu filmovou v Čimelicích a Dokumentární tvorbu na FAMU poeticko-etnografickým esejem *Piemule* (1983). Pro neshody s vedením Krátkého filmu Praha, kdy byla nucena z osmnáctiminutového dokumentu vystříhnout devatenáct míst, si zvolila cestu filmaře na volné noze. Za minulého režimu se proto živila především úklidem bytů a domů. Autorské nezávislosti zůstala věrná dodnes, je režisérkou i producentkou svých filmů. Její práce byla mnohokrát oceněna na řadě významných filmových festivalů, především v zahraničí. Paradoxně je tak její dílo známé více ve světě než v Čechách. Díky výjimečné tvorbě s mimořádným citem pro realitu a pro duchovní „přesah“ si vybudovala solitérní postavení mezi českými dokumentaristy. Snímky, na jejichž realizaci pracuje vždy řadu let, natáčí ve vlastní produkci. Všechny jsou originální objevností, výtvarnou stránkou, hloubkou výpovědi i etnografickými kvalitami. Úzce spolupracuje s kameramanem Jaromírem Kačerem a skladatelem Alanem Vitoušem. Filmografie: *Světské děti* (1981), *Tulakona* (1986), *Jakub* (1992), *Starověrci* (2001), *Svěcení jara* (2002), *Gyumri* (2008), *Opři žebřík o nebe* (2014) a *Ti, kteří tancují ve tmě* (2022).

Lucie Haladová (*1971) absolvovala katedru střižové skladby na FAMU v roce 1997 filmem *R. Špačka Rychlé pohyby očí*, nyní na FAMU učí na katedře animované tvorby předmět „Specifika stříhu animovaného filmu“. V České televizi spolupracuje na dokumentárním seriálu *13. komnata – např. Bořka Šípka, Dominika Duky, Vlasty Horvátha, Kláry Samkové, Hany Andronikové, Romana Šebrleho, Oldřicha Navrátila aj.* Jako střihačka se podílela na vzniku dokumentárních filmů *Starověrci* a *Svěcení jara* Jany Ševčíkové, *Dancing Kathmandu* (režie S. Shrestha), *Berkat a Maršo – štěstí a svoboda* (r. D. Čálek), *Domov* (r. M. Hrůza) aj. Animované filmy: *Fimfárum II (Tři sestry a jeden prsten – r. V. Pospíšilová, Paleček – r. B. Pojar)*, *Na půdě* (r. J. Barta), seriály *večerníčků Chaloupka na vršku* (r. Š. Váchová), *Inspektor Fousek* (r. J. Lamka), *Tarbíci* (r. B. Dlouhá).

Alan Vitouš (*1946, Praha) perkusionista, multižánrový hudebník a skladatel pochází z hudební rodiny, jeho otec Josef hrál na klarinet, mladší bratr Miroslav na kontrabas. V 60. letech hrál spolu se svým bratrem a klávesistou Janem Hammerem ve skupině *Junior Trio*. Později pracoval mj. v dolech a k hudební kariéře se vrátil až koncem 70. let. Dlouhodobě spolupracoval s Jiřím Stivínem a hrál například na deskách *Luboše Andršty, Jany Koubkové, Zuzany Homolové, Jana Buriana* a *dua Michal Horáček a Petr Hapka*. V roce 1989 vydal společné album se svým bratrem a hostujícím saxofonistou Janem Štolbou. V letech 2010 a 2012 vydal dvě desky se souborem *Clarinet Factory: Out of Home* a *Echoes of Colours*. Rovněž spolupracuje s hercem *Jaroslavem Duškem* v improvizálním divadle *Vizita*. Je autorem hudby k několika filmům (převážně režisérky *Jany Ševčíkové*), včetně dokumentů *Starověrci* (2001), *Gyumri* (2008), *Opři žebřík o nebe* (2014) a *Ti, kteří tancují ve tmě* (2022). Od roku 1989 spolupracuje Alan Vitouš s hercem *Jaroslavem Duškem* (divadlo *Vizita*) a v současné době je rovněž kmenovým členem projektu *Slet bubeníků*.

Anotace filmu „*Ti, kteří tancují ve tmě*“: „Zkuste popsat, jaký to je vidět“, vybízí filmový štáb jeden z nevidomých aktérů dokumentu *Jany Ševčíkové*. Stejnou výzvou je pro něj vyjádřit, jak skutečnost vnímá a prožívá člověk se zrakovým hendikepem. Ševčíková proto slepotu nevysvětluje. Na příkladu každodenních situací empaticky a bez patosu ukazuje, jak se s ní žije šesti lidem, kteří nepřestávají snít, toužit a hledat způsoby, jak být v životě stejně svobodní jako vidoucí většina. Zdroje energie nacházejí v práci, sportu, tanci i vztazích. Do jejich světa nás přenáší i šerosvitná černobílá kamera a vrstevnatá zvuková stopa. Více na <https://www.dokrevue.cz/clanky/ti-kteri-tancuji-ve-tme>

4. 4. Lukáš Kokeš – Matt Sarnecki: *Kuciak: Vražda novináře* (2022, 102') + producentka Jitka Kotrlová

Matt Sarnecki (*1982, Chicago, USA) je novinář, producent a filmový režisér organizace *Organised Crime and Corruption Reporting Project*. Režiroval několik dokumentů vysílaných po celé Evropě i mimo ni. Jeho dokument *Killing Pavel* o vraždě investigativního novináře *Pavla Sheremeta* získal v roce 2017 medaili *Investigativních reportérů a redaktorů* a v roce 2018 cenu *DIG* (Itálie). Dříve produkoval a režiroval dokumentární seriály uváděné na *VICE* a *powder.com*. Matt se narodil v Chicagu ve státě Illinois a vyrostl v Los Angeles v Kalifornii. V 17 letech se přestěhoval do New Yorku, aby navštěvoval *Columbia University*, kde získal titul BA v oboru *politologie a historie*. Strávil dva roky jako dobrovolník *Peace Corps* v Rumunsku a poté

se přestěhoval do Prahy, kde působil v rámci Fulbrightova stipendia jako asistent pedagoga na FAMU. V roce 2007 se vrátil do New Yorku a několik let pracoval v televizi a dokumentu. V roce 2011 se přestěhoval do San Francisca a získal magisterský titul v žurnalistice na University of California, Berkeley. Od roku 2013 žije v Bukurešti v Rumunku.

Jitka Kotrlová (*1985) vystudovala filmovou vědu na UK a produkci na FAMU v Praze. Krátce také studovala srovnávací literaturu, která zůstává její vášní. Jitka pracovala na různých českých filmových festivalech v sekci Industry nebo Program. V roce 2013 založila vlastní produkční společnost s názvem Frame Films, pojmenovanou po novozélandské básnířce Janet Frame. Během několika let do společnosti vstoupily dvě producentky, Zuzana Kučerová a Hana Šilarová. Společně tým pokračuje ve spolupráci s několika talenty.

Anotace filmu „Kuciak: vražda novináře“: Chladnokrevná vražda investigativního novináře Jána Kuciaka a jeho snoubenky Marty Kušnírové v únoru 2018 otřásla nejen Slovenskem. Proč museli zemřít? Dánský koprodukční dokument *Kuciak: Vražda novináře* rozplétá chapadla (nejen) slovenské mafie z cenné zahraniční perspektivy a s potřebným odstupem. Divákům přináší nikdy nezveřejněné záběry, málo známé informace a také autentické rozhovory s rodiči Jána a Marty i s obhájcem hlavního obžalovaného podnikatele Mariana Kočnera. Unikátní policejní záběry a materiály vrhají na celý případ nové světlo. Více na <https://www.novinky.cz/clanek/kultura-mff-kv-matt-sarnecki-slovensko-je-v-podstate-takovym-vzorem-jak-funguje-korupce-jinde-40402286> a <https://ct24.ceskatelevize.cz/kultura/3513779-riziko-nasili-vuci-novinarum-vzrusta-obava-se-reziser-dokumentu-o-vrazde-jana>

11. 4. **Martin Mareček – Veronika Lišková: Návštěvníci (2022, 83')**

Veronika Lišková (*1982, Praha) vystudovala kulturologii na FF UK a scenáristiku a dramaturgii na FAMU. Působila jako šéfredaktorka časopisu *Nový prostor*, v Institutu dokumentárního filmu vedla program mezinárodního vzdělávacího workshopu *Ex Oriente Film pro dokumentaristy ze střední a východní Evropy* a byla kurátorkou platformy DAFILMS. Její celovečerní debut *Danielův svět měl mezinárodní premiéru v sekci Panorama na festivalu Berlinale a byl uveden na více než dvou desítkách festivalů po celém světě (Cena diváků MFDF Ji.hlava 2014, Cena studentské poroty na Finále Plzeň, Nominace na Cenu české filmové kritiky aj.)*. V roce 2022 dokončila svůj druhý celovečerní dokument *Návštěvníci*. Film byl vybrán do sekce *Semaine de la critique* na festivalu v Locarnu a aktuálně pokračuje v úspěšné festivalové distribuci (*Zvláštní uznání Česká radost na MFDF Ji.hlava, Hlavní cena poroty na Jeden svět SK, uvedení na Chicago IFF, HotDocs Toronto, Tromso IFF, Trieste IFF, Tempo IFF, Dok.fest Munchen aj.*). V současnosti připravuje svůj hraný debut *Rok vdovy*, spolupracuje s ostatními autory jako dramaturgyně a podílí se na výběru projektů pro mezinárodní vzdělávací programy a filmové trhy.

Anotace filmu „Návštěvníci“: Nejseverněji položené město na světě Longyearbyen je nejlidnatějším sídlem norského souostroví Špicberky. Česká sociální antropoložka se zde pokouší najít nový domov se svou rodinou, zatímco pracuje na výzkumu společenských proměn v tamější komunitě. Ztráta pracovních míst v těžebním průmyslu i komplikované vztahy mezi norskými rodáky, cizími přistěhovalci a turisty přispívají k proměně nálad ve městě, zatímco okolní zasněžená pohoří tají a laviny ohrožují každodenní existenci místních obyvatel. Portrét mikrokosmu ledového městečka je přitom syrovým obrazem současného globalizovaného světa. Více na <https://www.dokrevue.cz/clanky/navstevnici>

18. 4. **Honza Šípek – Lucie Králová: KaprKód (2022, 91')**

Lucie Králová (*1978, Rokycany) vystudovala humanitní vědy na UK a dokumentární tvorbu na FAMU, kde dokončila i doktorandské studium. Je uznávaná filmová režisérka, scenáristka, dramaturgyně a pedagožka FAMU. Její filmy byly promítány na mnoha domácích i mezinárodních festivalech a získaly řadu ocenění, např. *tříkrát cenu za nejlepší český dokument na MFDF Jihlava: Zlopověstné dítě (2003), Prodáno (2005) a KaprKód (2022), Křišťálový glóbus za nejlepší celovečerní dokument na MFF Karlovy Vary za dokumentární detektivku Ztracená dovolená (2007), distribuovanou na 35 mm i v mezinárodní distribuci nebo Zlatého ledňáčka na nejlepší dokument na Finále Plzeň za Děti z Hartmanic (2004) ad.*; Lucie pracuje také jako dramaturgyně

převážně celovečerních dokumentárních a hybridních filmů, např. Velké nic (M. Pecháčková/V. Klusák), V síti (B. Chalupová/V. Klusák), Alchymická pec (A. Olha/ J. Daňhel), Lov na černého žraloka (D. Jařab), Rekonstrukce okupace (J. Šikl), Zákon Helena (P. Nesvačilová). Je autorkou cyklu dokumentů o současné architektuře proStory (2011) a knihy Rozumět televizi (NAMU, 2022), etnografického výzkumu institucionálních a mocenských mechanismů, které formují dokumentární film v ČR, kde působila 7 let jako dramaturgyně v tvůrčí skupině Petra Kubici. V současnosti připravuje v mezinárodní koprodukcí hybridní film Nasloucháči snů.

Anotace filmu „KaprKód“: Dokumentární opera **KaprKód** objevuje rozporuplný příběh progresivního skladatele, experimentátora a prominentního komunisty Jana Kapra (1914-88), který byl téměř vymazán z oficiální paměti. V 50. letech se natolik proslavil propagandistickou hudbou, že byl oceněn jedním z nejvyšších vyznamenání tehdejšího východního bloku, Stalinovou cenou, tu v srpnu 1968 v reakci na ruskou invazi vrátil. Následoval doživotní zákaz uvádění jeho děl. Kapr v té době průběžně natáčel svůj život i svérázné hrané scény na 8mm filmy. Tyto dosud nikdy nezveřejněné materiály ožívají v hravé rekonstrukci života po smrti, v níž se protíná paměť filmu, doby i Kaprovy hudby s příběhem nabývajícím mytologických rozměrů. 17 operních pěvců interpretuje scény Kaprova života, např. souboj s prezidentem Zápotockým nebo milostné dopisy. Film kromě osobních a politických proměň ohledává naši touhu propsat se věčnost. Kapr, narozený ve znamení ryb, skladatel Rybích zpěvů proplouvá filmem jako jeho spoluautor.

Film měl premiéru na Vision du Réel (Burning Lights Competition), byl oceněn jako nejlepší hudební dokument na MFF v Krakově (2022), nejlepší český dokument na MFDF Jihlava (2022), získal tři nominace na Českého lva v kategoriích nejlepší dokument, střih a zvuk a Cenu české filmové kritiky za nejlepší český dokument roku 2022.

"komediální thriller Rozumět televizi", recenze knihy v Reflexu –

<https://www.reflex.cz/clanek/kultura/117837/takhle-to-v-ct-ne-delame-aneb-komedialni-thriller-o-procesech-v-nasi-verejnopravni-instituci.html>

recenze Kaprkódu /Respekt, Jindřiška Bláhová – <https://www.respekt.cz/kultura/jak-desifrovat-kapra-nejlepsim-ceskym-dokumentem-je-portret-sverazneho-skladatele>

rozhovor s LK pro ČRo Plus (T. Vizina) – <https://plus.rozhlas.cz/dokumentaristka-kralova-ve-svych-filmech-zkouma-jak-se-nas-zivot-obtiskne-do-8894157>